

Ζητείται νέος Μεγάλος Κωνσταντίνος και Αγία Ελένη...!

του π. Αντωνίου Χρήστου

Αγαπητοί μου Αναγνώστες Χριστός Ανέστη! Το σημερινό μας άρθρο συμπίπτει με τη μνήμη των Αγίων Θεοστέπων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Ελένης και επικαλούμαστε τις πρεσβείες τους για να το συγγράψουμε! Χαιρόμαστε ιδιαίτερα γι αυτή την ευλογημένη συγκυρία και πραγματικά δεν θα υπήρχε ιδανικότερη μέρα για να πούμε αυτά έχουμε να πούμε, ανατρέχοντας στο Συναξάρι των Αγίων, βλέποντας την λεγόμενη Εκκλησιαστική πολιτική και να την συγκρίνουμε με όλα τα σημερινά των τελευταίων χρόνων, από λεγόμενες κατά τα άλλα «Δημοκρατικές» Κυβερνήσεις και πολιτικές! Ας ξεκινήσουμε :

Καταρχήν να ξεκαθαρίσουμε εξαρχής, ότι γνωρίζουμε ότι το πρόσωπο του Αγίου Κωνσταντίνου και η εκκλησιαστική του πολιτική αμφισβητείται έντονα από πολλούς, θεωρείται σημείο «αντιλεγόμενο» και του καταλογίζουν όχι πάντοτε αγαθά κίνητρα και ανιδιοτέλεια! Τα γνωρίζουμε

όλα αυτά, αλλά η κριτική τους δεν μας απασχολεί καθόλου, αν και είναι σίγουρο ότι και οι ίδιοι θα βάλουν ένα Χ και στα δικά μας γραφόμενα! Εμείς ως μέλη της Εκκλησίας παραδεχόμαστε, μεταφέρουμε και διαδίδουμε ότι έχει αυτή στην συνείδησή της για τους Αγίους που τους έχει κατατάξει στο Συναξάρι της, αλλά αναγνωρίζει παράλληλα και η γνήσια ιστορική έρευνα και με χρυσά γράμματα έχει αποδώσει τον χαρακτηρισμό «Μέγας», φυσικά όχι τυχαία και άδικα.

Πριν την εμφάνιση του Αγίου Κωνσταντίνου και της Αγίας μητέρας του, η Εκκλησία ήταν υπό διωγμό, δεν επιτρεπόταν κάποιος να δήλωνε Χριστιανός και να ήταν ελεύθερος να λατρεύσει τον Θεό του, να έχει τόπους λατρείας, να κατέχει κάποια δημόσια θέση ή αξίωμα, να μπορεί να μιλά ελεύθερα για αυτόν τον Θεό και στο τέλος τις περισσότερες φορές να έχει δικαίωμα και στην ίδια την βιολογική του ζωή αφού η φυλάκιση, οι διωγμοί και ο θάνατος ήταν το τρίπτυχο και το τίμημα το να είναι κάποιος Χριστιανός στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία στα χρόνια πριν αναλάβει ο Μέγας Κωνσταντίνος.

Όλα αυτά μετά την παρουσία των Αγίων σταδιακά άλλαξαν! Γιατί; Μα γιατί είχε κλήση ο ίδιος ο Μέγας Κωνσταντίνος από τον Θεό και εμπειρία βλέποντας το σημάδι του Χριστού το ΧΡ (Χριστόγραμμα) και το «εν τούτο νίκα», παραμονές της μάχης για την Μονοκρατορία με τον Μαξέντιο 27 Ιανουαρίου το 312 μ.Χ. στη γέφυρα Μουλβία του ποταμού Τίβερη ! Αυτό το σήμα έβαλαν στα λάβαρα και τις ασπίδες των στρατιωτών και στις 28 που έγινε η μάχη ο Μέγας Κωνσταντίνος θριάμβευσε και μαζί του και η αληθινή πίστη έναντι των ειδώλων. Αυτή την αλήθεια ψέλνει και η Εκκλησία μας στο Απολυτίκιο των Αγίων : *«Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῶ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν...»*

Με την αρχή της Βασιλείας του Αγίου, έχουμε το διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 μ.Χ. όπου πλέον δίνεται η αρχή της ανεξιθρησκίας και κανείς να μη διώκεται για την πίστη του και φυσικά οι Χριστιανοί ήταν αυτοί που επωφελήθηκαν περισσότερο από αυτό. Στη συνέχεια έχουμε

κινήσεις του Αγίου που υποστήριξε έμπρακτα το χριστιανισμό: Απάλλαξε τον κλήρο από φορολογικές υποχρεώσεις, παραχώρησε το δικαίωμα ιδιοκτησίας και αποδοχής κληρονομιών στην Εκκλησία, καθιέρωσε την Κυριακή ως επίσημη ημέρα ανάπαυσης (από την οποία εξαίρεσε μόνο τους αγρότες που μπορούσαν, αν το επιθυμούσαν, να συνεχίσουν τις εργασίες τους, για να μην διακινδυνεύσουν καταστροφή της σοδειάς τους, και τις απελευθερώσεις δούλων ως μια καλή πράξη που μπορούσε να γίνει ακόμα και σε αργίες), αναγνώρισε όλες τις χριστιανικές εορτές ως κρατικές, αποτύπωσε χριστιανικά σύμβολα στα νομίσματά του και ανέγειρε εντυπωσιακές εκκλησίες με χρήματα του αυτοκρατορικού ταμείου σε όλη τη ρωμαϊκή επικράτεια. Οι χριστιανοί εξόριστοι επαναπατρίστηκαν, οι καταδικασμένοι σε καταναγκαστικά έργα, ορυχεία και πορνεία απελευθερώθηκαν και ανέκτησαν την προηγούμενη νομική τους θέση, και οι δημευμένες περιουσίες, ιδιωτικές και εκκλησιαστικές, επιστράφηκαν, ενώ –το σημαντικότερο ίσως όλων– οι χριστιανοί έπαψαν να νιώθουν ντροπή και ανασφάλεια για την επιλογή τους. Πολλά νομοθετήματα για ηθικά παραπτώματα έλαβαν υπόψη και αντλήθηκαν από την Χριστιανική διδασκαλία (π.χ. για το διαζύγιο, για τους δούλους, για την πορνεία κ.α.) και έγιναν πιο φιλικά προς το Χριστιανικό πνεύμα.

Τέλος ο ίδιος δεν κυνήγησε Εθνικούς και Ιουδαίους για την πίστη τους (με εξαίρεση στο τέλος της βασιλείας του), ο ίδιος δεν απέβαλε την ιδιότητα του Αυτοκράτορα να είχε και αρχηγός της Εθνικής Θρησκείας για να κρατήσει κάποιες ισορροπίες. Αυτός είναι ένας λόγος που επέλεξε στο τέλος της ζωής του να βαπτιστεί Χριστιανός συνειδητά, που αυτό σημαίνει ότι εξαλήφθηκαν όλα τα αμαρτήματά του. Σε επιστολές του που σώζονται ομολογεί την απογοήτευσή του από την εθνική θρησκεία και για το σεβασμό και το φως που βλέπει στη Χριστιανική πίστη!

Ενώ λοιπόν ο Άγιος Κωνσταντίνος έκανε αυτά, έφτιαξε Ναούς, αποκατάστησε τους Χριστιανούς και έβαλε τις βάσεις για να γίνει ο Χριστιανισμός το 380 μ.Χ. επί Μεγάλου Θεοδοσίου η επίσημη θρησκεία του κράτους, στις μέρες μας αλλά και γενικότερα από την λεγόμενη μεταπολίτευση και μετά βλέπουμε ένα σωρό παρεμβάσεις της πολιτείας

προς την αντίθετη κατεύθυνση από αυτή του Αγίου Κωνσταντίνου! Έχουμε μια συστηματική και σταδιακή προσπάθεια περιορισμού της επιρροής της Εκκλησίας προς τον κόσμο και συνεχώς περιοριστικές διατάξεις προς την Εκκλησία, ξεχνώντας ότι αν υπάρχει Ελληνικό κράτος και Ελληνική συνείδηση, οφείλεται περισσότερο την Εκκλησία και μάλιστα για να μην υπάρχει σύγχυση στην Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία! Φτάσαμε στο σημείο με πρόφαση την πανδημία του Κορονοϊού να μην λειτουργούν καθόλου οι Ορθόδοξοι Ναοί, μετά επιτράπηκε να λειτουργούν αλλά μόνο οι κληρικοί και το προσωπικό χωρίς πιστούς για αναμετάδοση και τώρα ξεκίνησε ξανά αλλά με αυστηρά μέτρα λειτουργίας και αποστάσεων! Όλα αυτά δεν είχαν γίνει σε άλλες ισχυρότερες πανδημίες και κάτω από τον ζυγό απίστων!

Η Εκκλησιαστική περιουσία από τις αρχές του Ελληνικού κράτους έχει αρπαχθεί και ότι υπάρχει είναι σχεδόν δεσμευμένο! Η φορολογία επίσης έχει αυξηθεί με αποτέλεσμα να αδυνατούν οι Μητροπόλεις και οι Ναοί να παράγουν το ποιμαντικό τους έργο που είναι σωτηρία στο ίδιο το κράτος που σε αυτόν ανήκει η κρατική πρόνοια! Οι νόμοι έχουν επίσημα νομοθετήσει αυτό που η Εκκλησία θεωρεί αμαρτία (πολιτικός γάμος, νομιμοποίηση του διαζυγίου, αμνηστία της μοιχείας, της ομοφυλοφυλίας κ.α.) και γενικότερα υπάρχει ένα κοσμικό πνεύμα που δίνει την ψευδαίσθηση της ουδετερότητας, αλλά στην ουσία κτυπά συστηματικά την πλειοψηφία της πίστης και των ηθών αυτού του λαού που δηλώνουν Χριστιανοί Ορθόδοξοι και ήταν το 98% της χώρας και τώρα κάθε χρόνο πέφτει με ότι συνεπάγεται αυτό!

Το λεγόμενο «Τάμα του έθνους» για την δημιουργία ενός Μεγάλου Ναού στην Αθήνα που θα είναι ο νέος Μητροπολιτικός της Ναός όπως ήθελαν και οραματίζονταν οι Μεγάλοι Οπλαρχηγοί δεν έχει γίνει και όπου έγιναν προσπάθειες όλο βρέθηκαν εμπόδια και μάλιστα με δαπάνες ιδιωτών όχι από τον Κρατικό προϋπολογισμό! Σε αντίθεση όμως βλέπουμε ότι με κρατικά χρήματα είναι έτοιμο να λειτουργήσει σε λίγο το πρώτο επίσημο Τζαμί στη Αθήνα....! Αν είχε γίνει για ορθόδοξο Ναό το ίδιο θα έχει ξεσηκωθεί το «σύμπαν»!

Φυσικά δεν φτάνει το άρθρο μας να αριθμήσει όλη την πολεμική εναντίον της Εκκλησίας και του Κλήρου είτε από το κράτος, είτε από «ανεξάρτητες» αρχές του, είτε από γραφίδες και τα Μ.Μ.Ε. γενικότερα και ξένους παράγοντες υπογείως. Ούτε είναι και ο κύριος σκοπός αυτός του άρθρου μας. Αυτό που θέλουμε να τονίσουμε είναι ότι θέλουμε πρόσωπα που να αντιληφθούν ποιος είναι ο Αρχηγός της Εκκλησίας (ο ΧΡΙΣΤΟΣ) και να Τον αγαπήσουν και όχι να αντιμετωπίζουν την Εκκλησία ως κάτι καθαρά ανθρώπινο οργανισμό, ως ένα απλά Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, που μπορούν να την ανοιγοκλείνουν όποτε θέλουν και με τους τρόπους που θέλουν! Το έθνος μας κοντά στην αληθινή πίστη μεγαλούργησε, χωρίς αυτή θα χαθεί και ως έθνος και ως κράτος. Αυτά γιατί η κατά τα άλλα σεβαστή νέα Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν έχει πλέον το σταυρό και την ελληνική σημαία στο Γραφείο της και ξέχασε (φυσικά όχι τυχαία) αναφορά στην Εκκλησία στο μήνυμά της για την 25η Μαρτίου. Η επιτροπή για τα 200 χρόνια του νέου Ελληνικού κράτους, ξέχασαν επίσης το σταυρό από το σήμα της Επιτροπής! Ας σοβαρευτούμε ο κάθε ένας να πιστεύει ότι θέλει, αλλά ως θεσμός και κάτοχος δημόσιας θέσης να σέβεται τους θεσμούς και το λαό που υπηρετεί και ότι κάποιοι έχυσαν το αίμα τους για να είναι εκεί ελεύθεροι και σε αυτές τις θέσεις και καρέκλες τώρα!

Πηγή : <http://euxh.gr>